

**The Human Seasons / John Keats (1795-1821)**  
( Vertaling )

De Seizoenen van de Mens

Met vier seizoenen is een jaar compleet;  
ook vier seizoenen kent des mensens geest:  
geeft levenskrachtig voorjaar aan hem weet  
van schoonheid, die hij opzuigt onbevreesd.  
Des zomers neemt hij vreugdevol het groen  
van lentespruiten weeld'rig op de tong  
en komt door zulk verheven dromen koen  
in hemelrijk gebied. Van daar de sprong  
naar de herfsttij van de ziel; in inham stil  
vouwt hij zijn vleugels strak en kijkt in rust  
de nev'len aan - laat al het schoons, zijn wil,  
vergetel stromen langs bekende kust.  
Hij kent het winterse verbleekte leven;  
zo niet, ware zijn mens-zijn prijsgegeven.

*Deze vertaling van Jeanette Schoonderbeek van een sonnet  
van de Engelse dichter John Keats  
won de eerste prijs in de vertaalwedstrijd, georganiseerd door de  
bibliotheek van Huizen, boekhandel Appelboom  
en Kunstcafé o.a.v. Stichting Kunst & Cultuur Huizen  
op woensdag 27 januari 2010.*

**The Human Seasons**

Four Seasons fill the measure of the year;  
There are four seasons in the mind of man:  
He has his lusty Spring, when fancy clear  
Takes in all beauty with an easy span:  
He has his Summer, when luxuriously  
Spring's honied cud of youthful thought he loves  
To ruminare, and by such dreaming high  
Is nearest unto heaven: quiet coves  
His soul has in its Autumn, when his wings  
He furleth close; contented so to look  
On mists in idleness--to let fair things  
Pass by unheeded as a threshold brook.  
He has his Winter too of pale misfeature,  
Or else he would forego his mortal nature.

**John Keats (1795-1821)**